

Bedømmelse ved Stuerne har fundet fuld Tilslutning hos Statens Tilhynshavende. Det fremgaar af disse Stuer og af de Beretninger, der ere afgivne om dem, at Antallet af Hingste falder meget forskjellig i de forskjellige Amt. Medens et enkelt Amt møder med et stort Antal Hingste, hvoraf igjen et stort Antal bliver præmieret, møder et andet Amt kun med faa Hingste, og kun enkelte af disse ere blevne fundne værdige til Præmiering. Nu ere Forholdene for Hesteopdræt jo omtrent fuldstændig ensartede for hele Sjælland, og jeg ser derfor ingen Grund til nu at foretage nogen Deling af det gamle fælles Distrikt. Det vilde efter min Mening afstedkomme ikke faa Ulemper. Jeg bilder mig ind — det staar i alt Fald saaledes for mig i Dieblisset — at Fordelingen af den Sum, der skal kunne anvendes til Præmier i de 3 nye Distrikter, vil falde noget vanskelig, og — hvad der for mig er det Vigtigste —, at mindre gode Hingste lettere kunne blive præmierede, naar der bliver Præmiering paa 3 forskjellige Steder, end naar Hingste fra hele Sjælland møde samlede paa et Sted, hvor man vil være i Stand til at udsøge de bedste og stemple dem som præmieverdige. Det er en Hovedindbending, jeg har imod den tidligere Præmiering, at der meget ofte blev præmieret Heste, som ikke burde præmieres, som ikke vare værdige til at benyttes som Tillægsdyr, og denne min Anskuelse har jeg fundet støttet ved Udtalelser af andre Medlemmer her i Salen. Det er dette, man skal undgaa; men jeg tror, at man let kommer til det modsatte Resultat ved den foreslaede Deling af Distriktet. Afstanden i Sjælland ere jo ikke saa store, at de kunne lægge nogen væsentlig Hindring i Veien, naar der vælges et Centralpunkt som Roskilde til Afholdelse af Hingstestuer. Vi have jo Jernbaner, som kunne benyttes, og hvor de ikke kunne benyttes, vil Afstanden til Roskilde dog ikke være længere, end at den med Lethed og uden Anstrengelse kan tilbagelægges af de Dyr, man ønsker at fremstille ved Stuet. Jeg veed ikke, hvad der har bevæget det ærede Udvalg til at fremkomme med dette Forslag, men jeg har den Tro, at den Sammenlægning, som Udvalget har foreslaaet af Hingstestuer og Tyrestuer, har udøvet en vis Indflydelse derpaa, det forekommer mig imidlertid, at Hesteavlens er af saa stor Betydning, af saa megen Vigtighed, at man ikke af andre Hensyn skal lægge Hindringer i Veien for at faae den udviklet paa den mest tilfredsstillende Maade. Dersom ikke det ærede Udvalg kan finde sig foranlediget til at udtale, at det til tredie Behandling vil frafalde, hvad der

muligvis vil kunne blive vedtaget ved anden Behandling en Deling af det sjællandske Hingstestuedistrikt, vil jeg se mig nødsaget til at stemme mod hele Endringsforslaget til § 2, saaledes som det nu foreligger, hvad jeg forøvrigt ellers ikke vilde have gjort.

Foruden de Endringsforslag, der foreligge, indeholder jo Udvalgets Betænkning adskillige Hensstillinger, af hvilke jeg skal tillade mig at gjøre nogle til Gjenstand for en kortere Omtale. Jeg skal fatte mig i al mulig Korthed for ikke at forlænge Forhandlingerne. Det ærede Udvalg har under Nr. 3 henstillet, at der skulde oprettes et „nationalt Stamstutteri, baseret paa Renavl af indkjøbte fortrinlige Hingste og Hopper udelukkende af ægte jyst Race, eller saa nær denne som overhovedet muligt“, og at der bliver oprettet et Hingstedepot, navnlig for Ærne. Jeg kan her slutte mig for en Del til det Foredrag, vi hørte i Gaar af den ærede 2den Landsthingsmand for 6te Kred (Casperfen). Ligesom han finder jeg det ret mærkeligt, at det ærede Udvalg er kommet til at foreslaa Oprettelsen af Stamstutteriet samtidig med at det fuldt ud slutter sig til og i en vis Retning endog saa udvider Regjeringens Lovforslag, som jo gaar ud paa at overlade Hesteavlens til privat Omjorg, kun understøttende den med ganske vist betydelige Pengebidrag, uden dog, efter min Mening i det Mindste, at sikre sig et fuldkomment tilsvarende Tilhyn med Anvendelsen af disse Penge. Hermed staar ikke Etableringen af et Stutteri i nogen rigtig god Samklang. Et Statsstutteri er en aristokratisk Indretning og passer ikke til det demokratiske Grundlag for hele Lovforslaget, og jeg tror ikke, at man ved at medtage Oprettelsen af et saadant Stutteri vil naae nogen virkelig reel Fordel for Landets Hesteavl. Skal der udrettes noget Godt i den Henseende, maa et saadant Etablissement i Fremtiden udstyres med temmelig store Midler, og dets Styrelse maa overlades til Regjeringen, dets stadige og ensartede Fremgangsmaade maa sikres ved Bevillinger for lang Tid, saaledes at ikke Stutteriets Virksomhed kan gjøres til Gjenstand for aarlige Afstemninger i Rigsdagen. Noget Saadant tror jeg ikke, det er muligt at opnaa, og derfor finder jeg det rigtigst, at man gaar bort fra Tanken om at oprette et Stutteri. Den ærede Indenrigsminister fremhævede i Gaar, at det ser lidt besynderligt ud, at man, efter tidligere at have ophævet et i en lang Række af Aar opretholdt Stutteri, Hingstedepot her i Landet, nu efter 15, 16 Aars Forløb paa Ny vil vove sig ind paa dette Forsøg. En lignende Indbending maa